

O zlaté rybce - Ebenové, bratři

- D9 C G
1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
D9
a to je realita, a to je realita,
C G
slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
D9
a to je realita, a to je realita,
F C G
vidím, jak u Vltavy nákej chlap ryby chytá,
D
najednou zlatá rybka se na udici zmítá,
a to je realita, a to je realita.
G D C Ami7 D
R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
G D C Ami7 D
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
G D C Ami7 D
je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
G D C Ami7 D C A D9
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?
2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
a to je realita, a to je realita,
víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
a to je realita, a to je realita,
jenomže co je doma, jenom to se počítá,
tak jedna rána nožem, a přání jsou zabítá,
a to je realita, a to je realita.
- R:
3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
a to je realita, a to je realita.
- R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
Ami7 D Ami7 D Ami7 D
fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?